

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/66/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

92/2016. számú (VI. 2.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2016. február 27-én előterjesztett **panasza** alapján indult eljárásban a 2016. június 2-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. február 27-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2016. február 26-án fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy panasszal szeretne élni a vele szemben 2016. február 26-án, kb. 14 óra 20 perckor történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban. Elmondása szerint az E. Rendőrkapitányság vele szemben eljárást indított felfegyverkezve elkövetett garázdaság miatt, amelynek során előállították a kapitányságra. Az előállítást indokolatlannak, a gyanúsítást alaptalannak tartja.

Az eset H. [...] szám előtt történt, 14 óra 5 perc körüli időben, amikor az egyik ismerősével beszélgetett, annak a háza előtt, amikor kiráncigálták az autójából és rátámadtak. A támadást az autója ajtajában elhelyezett kisbaltával tudta csak elhárítani, illetve csak így tudta önmagát megvédeni. Amikor esélye nyílt rá, akkor a segélyhívón kért a helyszínre rendőri segítséget.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

Ezt követően, amikor ismét a támadói rátámadtak, akkor beült az autójába és elhajtott a helyszínről és újból felhívta a segélyhívót, hogy sürgesse meg a rendőr intézkedést.

A panaszos előadta, hogy annak ellenére, hogy őt támadták meg, vele szemben léptek fel támadólag, a rendőrség őt gyanúsította meg garázdaság elkövetésével. Az intézkedés során a kapitányságra szállított további érintett személyek tanúkénti meghallgatása során olyan tanút is meghallgattak a rendőrök, aki egyébként nem is tartózkodott a helyszínen; aki pedig ténylegesen a helyszínen volt (az ismerőse, akivel a panaszos beszélgetett az autójában) nem lett meghallgatva.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult az E. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2016. április 12-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés alapját a panaszos 2016. február 26-án, 14 óra 7 perckor a 112-es segélyhívó számra tett bejelentése képezte, amely szerint H. [...] szám alatti helyen két férfi megtámadta.

A helyszíni adatgyűjtés során beszerzett információk a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette gyanúját alapozták meg, amely megalapozott gyanú a panaszossal szemben is fennállt, ezért őt az E. Rendőrkapitányságra előállították az intézkedő rendőrök.

A rendelkezésre álló adatok alapján a kapitányságvezető megállapította, hogy a panaszos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, amelyet a helyszínen tartózkodó személyek, különösen T. Z. érdektelen tanú elmondása alapozott meg, ezért a panaszos gyanúsítottként való meghallgatása vált szükségessé.

A rendelkezésre álló irat (hivatalos feljegyzés) és a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Tevékenységirányítási Központtól (továbbiakban: TIK) beszerzett, a 112-es segélyhívószámra érkezett bejelentés hangfelvételéből megállapítást nyert, hogy a vizsgálat tárgyát képező időpontban a panaszosként bemutatkozó személy tett bejelentést. A kapitányságvezető intézkedett azon felvételek beszerzése iránt, amely a 112-es segélyhívó számon a panaszos és a hívást fogadó operátor, illetőleg a TIK ügyeletes között zajlott le. Ezen beszélgetés szó szerinti tartalmát egy mellékelt feljegyzés tartalmazza.

A kapitányságvezető meg kívánta jegyezni, hogy a bejelentést tevő személy (panaszos) a telefonálás alatt ziháló hangon beszél, a háttérben lévő személyek az ott történeteket beszélnek meg egymással, azonban azt szóról szóra nem lehet hallani, hanem csak beszédfoszlányokat. A panaszost a bejelentése megtétele során nem érte atrocitás az ott lévő személyek részéről. A 2016. február 26-án, 14 óra 13 perckor tett ismételt bejelentés során a panaszos továbbra is

zihálva beszél, pedig ekkor már a gépjárművével elhagyta a helyszínt; a háttérben más hangot nem lehetett hallani.

A helyszínre az A. 206, hívónevű egység (S. A. c. r. ftzls. és K. N. r. ftórm.) körzeti megbízottak indultak el A. [...] utcáról. H. [...] utca kereszteződésében közlekedtek, amikor azt észlelték, hogy a szemközti irányból közeledik feléjük a panaszos, az általa vezetett tehergépkocsival. A gépkocsiból a panaszos jelzett a rendőrök felé, hogy álljanak meg. A panaszos szóban előadta a rendőröknek, hogy a H. [...] szám alatt található lakóház előtt két férfi megtámadta, akik még mindig a helyszínen vannak. Az intézkedő rendőrök – az előzőekben említett ok miatt, azaz a késedelem veszélye miatt – a további részletekről nem érdeklődtek, hanem a panaszossal közösen mentek vissza a cselekmény helyszínére. A helyszín közelében, az úttesten egy fekvő embert találtak, akit intézkedés alá vontak a rendőrök, majd szóban nyilatkoztatták a történetéről. Mivel a személy bántalmazásból származó fájdalmakra panaszkodott, ezért a helyszínen mentőt kértek hozzá. A személy (A. V.) helyszínen történetekkel kapcsolatos tényelődését a mellékelt rendőri jelentések tartalmazzák, így azok részletes ismertetésétől a kapitányságvezető jelen dokumentumban eltekintett. Az intézkedő rendőrök a helyszínen meghallgatták A. V. társaságában lévő B. I-t, akinek a nyilatkozatát részletesen szintén a mellékelt rendőri jelentések tartalmazzák. A panaszost is meghallgatták a helyszínen, akinek az elmondásait a csatolt rendőri jelentések részletesen rögzítik. A történeti tényállás tisztázása céljából a helyszín közelében tartózkodó T. Z-t is meghallgatták a rendőrök, akinek az előadása a becsatolt jelentésekben olvasható.

A panaszos személyi szabadságát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt korlátozták az intézkedők, a későbbiek során foganatosított gyanúsítottkénti kihallgatása végett. Az előállítás időtartama 2016. február 26-án 16 óra 15 perctől 20 óra 10 percig tartott. Ezen időtartamban a rendőrök tanúként hallgatták meg 17 óra 14 perc és 18 óra 20 perc között B. I-t és T. Z-t, adatgyűjtést végeztek A. V. sérülései várható gyógytartamának megállapítása céljából, valamint a panaszos befogadásával kapcsolatban adminisztrációs tevékenységet folytattak. Az elvégzett nyomozási cselekményeket, illetőleg a panaszos szabadítását követően – amely szabadítást aláírásával tudomásul vette – került sor a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására 2016. február 26-án 20 óra 10 perctől 20 óra 27 percig.

A panaszos a Btk. 339. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntetett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt 2016. február 26-án gyanúsítottként került kihallgatásra, amely során panasszal élt. A nyomozási iratok 1 példányát a rendőrség ezért megküldte a nyomozás felügyeletét ellátó Sz. Járási Ügyészségre, amelyet 2016. március 2-án vettek át. Az ügyészség a panasz elutasításáról szóló határozatát 2016. április 1-én hozta meg.

A nyomozási iratok ellenőrzése során a kapitányságvezető megállapította, hogy a panaszos a lefoglalás ellen is panasszal élt, azonban annak elbírálására még nem került sor. A kapitányságvezető intézkedett, hogy az ügy előadója soron kívül intézkedjen a S. Járási Ügyészségen a lefoglalás ellen előterjesztett panasz elbírálása iránt.

A kapitányságvezető továbbá megállapította, hogy a büntetőeljárásban készített „Jelentés előállítás végrehajtásáról” iraton a panaszos úgy nyilatkozott, hogy „a velem szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/ kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal élek”, azonban a panasz iktatása, illetőleg annak elbírálása nem történt

meg, etekintetben nem történt érdemi intézkedés. A panaszossal egyébként az előállítás végrehajtása során nem került sor kényszerítő eszköz alkalmazására. Az Rtv. 92. §-a szerinti, az előállítással kapcsolatban előterjesztett rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában késedelmesen, 2016. április 6-án indult eljárás, amelyet 2016. április 11-én függesztettek fel. A kapitányságvezető végezetül arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 2005. évi XLII. törvény 181. §-a alapján a panasz elbírálása elmaradásának a tárgyában vizsgálatot rendelt el, a fegyelmi felelősség megállapítására intézkedést tesz.

2) 2016. február 26-án kelt hivatalos feljegyzés szerint a panaszos, mint bejelentő 2016. február 26-án, 14 óra 7 perckor tett segélyhívás (112) módján egy mobiltelefonszámról bejelentést a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, amely szerint H. [...] út 21. szám alatti helyen két férfi megtámadta. A kivonulás ideje 14 óra 11 perc, az érkezés ideje 14 óra 19 perc, a befejezés ideje 15 óra 44 perc. A helyszínre A. 206. egység vonult ki, valamint OMSZ intézkedést is kért a rendőri egység a helyszínre. A sérültet a Megyei Kórházba szállították. Forrónyom, technika ment a helyszínre. Előállításra, szemlére, adatgyűjtésre, rendőri jelentések elkészítésére került sor.

3) S. A. c. r. ftzls. 2016. április 7-én kelt rendőri jelentésében előadta, hogy szolgálata teljesítése során, 2016. február 26-án, 14 óra 7 perckor telefonon keresztül tett bejelentést a panaszos a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, amely szerint H. [...] út 21. szám előtti helyen megtámadta őt két férfi. A helyszínre az A. [...] utcáról a TIK ügyeletes utasítására, megkülönböztető jelzéssel a rendőr azonnal elindult. H. [...] utca kereszteződésében vele szemben közlekedett a saját áruszállító tehergépkocsijával a panaszos (bejelentő) és a vezetői oldali ablakon integetve megállította a rendőrt és elmondta, hogy H. [...] 29. szám alatti ház előtt két férfi megtámadta, akik még mindig a helyszínen vannak. Ennek okán a részletekről tovább nem érdeklődött az intézkedő, hanem a panaszossal együtt az általa elmondott helyre mentek.

A helyszín előtt néhány házzal az utca aszfaltján fekvő helyzetben találta A. V-t, aki a cselekmény részese volt. A helyszínen tartózkodott B. A. és B. I. is. B. I. az esemény hatására felfokozott lelkiállapotban volt, de együttműködött, az intézkedést sem ő, sem a többi résztvevő nem akadályozta. A helyszínen dulakodásra utaló nyomok nem voltak. Elsődlegesen a sérült A. V-t hallgatta meg az intézkedő rendőr a sérülései tekintetében. Ezt követően hozzá mentőt hívott, amíg pedig a mentő a helyszínre érkezett abban az időintervallumban meghallgatta A. V-t. Az általa elmondottakat az intézkedő rendőr aznapi rendőri jelentése tartalmazza. A. V. elmondta, hogy B. A. nem a rokona. A Kinizsi utca 29. szám előtt az út szélére parkolva látták B. I-nal együtt a panaszos autóját, aki az egyik utcabelijükkel B. A-val beszélgetett az autóban. Ekkor mindketten odamentek hozzájuk és némtetszésüket fejezték ki, mert szerintük a panaszos kiharználja B. A-t. A panaszos erre kiszállt az autóból egy kisbaltával a kezében és annak lapjával elkezdte őt ütlegelni. Több ütést mért a hátára, a kezére és az oldalára is. Ezekről a balta ütésektől a földre került. Ezután a panaszos beült az autóba és elhajtott. B. A., aki szintén kiszállt az autóból, de nem tett semmit, nem lépett közbe, a helyszínen maradt, ahogy B. I. is. A. V. a fájdalomtól tudott még menni néhány métert, de a Kinizsi utca 21. szám előtt elesett és a fájdalomtól nem tudott lábra állni. A. V. részére, amikor a rendőr a helyszínen mentőt kért, a helyszínre megérkező N. T. mentőápoló mentőautóval a Megyei Kórház Traumatológiai Osztályára szállította. Elsődleges véleménye szerint a sérülései nyolc napon belül gyógyulók. Elszállítása okán a rendőrnek őt nem állt módjában részletesebben meghallgatni.

A panaszos meghallgatása során előadta a helyszínen, hogy B. A. az ő régi ismerőse, együtt gazdálkodnak. A fentebbi napon, a bejelentést megelőzően B. A. háza előtt beszélgettek a panaszos autójában; a panaszos a vezető ülésben ült, B. A. pedig az anyósülésen mellette. Ekkor jelent meg az ő ablaka mellett A. V. és B. I., akiket a panaszos személyesen nem ismert és elkezdtek őt számon kérni, hogy mit akar ő B. A-tól, miért használja ki. Ekkor, mielőtt a panaszos válaszolhatott volna, kirángatták őt közös erővel az autóból és megtámadták, azaz mind a ketten több ütést mértek a fejére, ököllel. B. A-t nem bántalmazták, hozzá nem is szóltak. Még amikor az autóból a ruhájánál fogva kirántották, akkor ő megfogott egy kisbaltát, ami mindig az ajtó zsebében van tartva. Védekezéséppen kb. 3-4 ütést mért A. V. hátára a balta lapjával, hogy elkerülje a további bántalmazást, majd elhajtott onnan. Elmondása szerint a kisbaltát védekezéséppen használta. B. I-t a baltával nem ütötte meg, A panaszos az orrán, a feje tetején és a jobb kézfejen hámphorzosolásos sérüléseket szenvedett, amelyet N. T. mentőápoló megvizsgált és véleménye szerint a sérülések ellátást nem igényeltek.

Az intézkedő rendőr a helyszínen meghallgatta B. A-t, aki elmondta, hogy nem is érti, hogyan történhetett mindez és miért. Sem B. I-nal, sem A. V-ral nincs rokonságban, nem érti, hogy miért jöttek oda az autóhoz és miért támadták meg a panaszost. Egyszer csak megjelent mind a két személy az autó mellett, mivel beszélgetett a panaszossal és szóváltásba keveredtek vele. Azt sérelmezték mindketten, hogy szerintük az ő barátja (a panaszos) kiharcolja őt. Az autón kívül történetekről nem tudott részletesen beszámolni azon kívül, hogy dulakodás volt B., A. és a panaszos között. Azt ő is látta, hogy a panaszos a balta lapjával üti A. hátát vagy oldalát, de véleménye szerint ez pusztán önvédelem volt, azonban ezt részletesen nem tudta érvekkel alátámasztani.

Az intézkedő rendőr a helyszínen meghallgatta B. I-t, aki elmondta, hogy B. A-nak sem ő, sem A. V. nem rokona. Mivel a közelben tartózkodtak és látták, hogy a panaszos megint itt van B. A-nál, aki véleményük szerint kiharcolja őt. Ennek okán odamentek hozzá mind a ketten és szóvá tették, hogy hagyja már békén B. A-t. Megkérdezték fennhangon, hogy: „Mi bajod van? Mit akarsz? Miért használod ki szerencsétlent?”. V. talán többet mondott a panaszosnak, de azt B. I. nem tudta elmondani, hogy pontosan mit. A panaszos erre kiszállt a kocsiból egy kisbaltával a kezében, amivel neki esett V-nak és ütlegelni kezdte az oldalát és a hátát, a kezét is érte ütés. A panaszos nem bántotta B. I-t, csak V-t. Külön rendőri kérdésre elmondta, hogy sem ő, sem V. nem ütötte meg egy alkalommal sem a panaszost és nem is ökrántották ki az autóból, hanem magától szállt ki és kezdeményezte a bántalmazást.

A rendőr a lakókörnyezetben, a helyszínen adatgyűjtést végzett, amely során meghallgatta T. Z-t, aki kb. 20 méterről látta végig, hogy mi történt. A panaszos és B. a kocsiban beszélgettek és A. meg B. odament hozzájuk. A panaszos vezető oldali ajtaja mellett álltak meg. T. Z. hallotta, hogy hangosan veszekedtek valamin, majd egyszer csak a panaszos kiszállt az autóból a kezében egy kisbaltával és ütlegelni kezdte annak lapjával A-t többször. A rendőr kifejezett kérdésére T. Z. elmondta, hogy azt nem tudja, hogy ki kezdeményezte a szóbeli veszekedést, de a panaszost nem rángatták ki az autóból, onnan magától szállt ki és kezdte ütlegelni a kisbalta fejrészének a lapjával A-t. Az ütésektől A. a földre is esett, majd a panaszos beült a kocsiba és elhajtott. B-t nem ütötte meg a baltával és máshogy sem. Eközben B. is kiszállt az autóból, de ő nem szólt közbe. Őt nem bántották és ő sem bántott senkit. B. és A. egyáltalán nem bántották a panaszost, nem ütötték meg. Mást elmondani nem tudott.

K. D-t is meghallgatta a rendőr, aki a történet idején többedmagával focizott a közeli focipályán, ahonnan odalátni a helyszínre. A közvetlen helyszíntől az a hely, ahol a pályán fociztak kb. 100 méterre helyezkedik el, a helyszínre való rálátást növényzet, illetve egyéb tereptárgy nem korlátozza. A panaszos az autójával úgy parkolt, hogy az elejével a V. utca irányába, azaz a vezető oldali ülés és ajtó a jármű túloldalán volt. Az ajtó melletti eseményeket a focizók nem észlelhették, mivel az a jármű takarásában volt. Ők kizárólag a jármű mögötti területre láthattak rá. K. D. elmondta, hogy a dulakodás hangjait hallotta, de azt nem tudja megmondani, hogy ki kezdeményezte azt és hogyan. Azt sem figyelte meg, hogy pontosan hogyan is zajlik az egész, mondván őt nem érdekli, nem az ő dolga, ezért oda se figyelt rá, továbbfociztak mindannyian. A társai gyerekkorú és fiatalkorú személyek voltak, akik hozzá hasonlóan érdemben nyilatkozni nem tudtak, nem követték figyelemmel az eseményeket.

A helyszínen végzett további adatgyűjtés és tanúkutatás eredményre nem vezetett, a meghallgatottak részéről újabb érdemleges információ nem merült fel. Több az eseményt észlelő személy nem került igazoltatásra. A településen térfigyelő kamera üzemel, amelynek felvételeit az éjszakai szolgálatot ellátó B. I. c. r. tzls. tekintette meg, aki elmondta, hogy a helyszínhez legközelebbi kamera az esemény helyszínére nem lát oda, az eseményből így semmit sem rögzített, nincs benne a látómezőben. A felvételek megtekintése ennek alapján eredményre nem vezetett.

A helyszínen tett intézkedésekről és a beszerzett információkat az E. Rendőrkapitányság szolgálatirányítóját, valamint utasítására a forrónyomos csoport tagjait V. I. c. r. ftzls-t és M. J. c. r. törm-t folyamatosan tájékoztatta az intézkedő rendőr. A meghallgatások során a panaszos által használt kisbaltával kapcsolatban felmerült a gyanú, hogy bűncselekmény elkövetésének az eszköze, ezért a helyszínen 14 óra 40 perckor halaszthatatlan nyomozati cselekményként azt a rendőr lefoglalta. A panaszos a lefoglalás ellen panasszal élt, mondván, hogy ő önvédelemből bántalmazta a kisbaltával A-t. A panaszt a lefoglalásról készült jegyzőkönyvbe saját kezével vezette rá a panaszos. A kisbaltát önként adta át a rendőrség részére, mondván, hogy ott van az autója első ülésén, a bántalmazás óta nem csinált vele semmit.

A lefoglalást követően az adatgyűjtést és a tanúkutatást a rendőr továbbfolytatta, mivel minden érintett továbbra is együttműködő volt, a helyszínről nem szándékoztak távozni. A panaszos elkövetői, vagy önvédelmi magatartása ekkor még nem volt egyértelműen tisztázott. A további adatgyűjtés során került kapcsolta a rendőr T. Z-nal, aki a fenti módon nyilatkozott, az eseményt kívülről látta, abban nem vett részt, egyik fél oldalán sem merült fel vele szemben részrehajlás. A kapott információkról a forrónyomos kollégákat szintén tájékoztatta. A helyszínre M. J. c. r. törm. érkezett meg egy bűnügyi technikussal.

A 14 óra 7 perces bejelentéstől kezdődően a következő intézkedéseket foganatosította a rendőr: helyszínre vonulás, érintettek meghallgatása, mentők értesítése, sérült elszállíttatása, lefoglalás, adatgyűjtés, intézkedés a térfigyelő kamerák felvételeinek megtekintésére, tanúkutatás a lakókörnyezetben, TIK-szolgálatirányító parancsnok-forrónyomos kollégák tájékoztatása.

Mivel újabb információ merült fel, a fenti intézkedéseket és tájékoztatásokat követően a panaszost a forrónyomos csoportvezetőjének utasítására bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt további intézkedés végett E. Rendőrkapitányságra állította elő. Az előállítás

foganatosításának megkezdésére a fenti intézkedéseket követően, 16 óra 15 perckor került sor. Ekkor közölte a helyszínen a panaszossal az előállítás okát. Mivel továbbra is együttműködő volt, ezért vele szemben kényszerítő eszközt, bilincset nem alkalmazott. A panaszos az előállítás során közölte, hogy velük, a helyszínen intézkedő rendőrökkel kapcsolatban az intézkedés módjára vonatkozóan nem támaszt kifogást, azonban sérelmezi, hogy elmondása alapján őt bántalmazták és mégis őt állítják elő. A panaszos az előállításról készült jelentést, annak elkészülte után megtekintette, elolvasta, aláírta. Jelezte, hogy az előállítás ténye miatt panasszal fog élni és szükségesnek vélte rávezetni az előállításról készült nyomtatványra, hogy magas vérnyomással rendelkezik. A nyomtatvány igazolás része nem került kitöltésre, mivel még mindig intézkedés alatt állt a panaszos. A további intézkedést átadta a rendőr a forrónyomos kollégáknak (V. I. c. r. ftzls. és M. J. c. r. törm.) azzal a tájékoztatással, hogy a panaszos a lefoglalás és az előállítás ténye miatt is panasszal élt. Mivel a továbbiak során a részükről egyéb tennivalóra nem volt szükség, ezért a Szikszó Rendőrsre távozott. A panaszos kihallgatására és szabadon bocsátására ezt követően került sor.

A jelentését P. Z. r. szds. a Sz. Rendőrs parancsnokának az utasítására készítette el.

3) M. J. c. r. törm. 2016. február 26-án kelt jelentésében előadta, hogy szolgálata teljesítése során a panaszos, 2016. február 26-án, 14 óra 7 perckor segélyhívás (112) módon mobiltelefonszámról tett bejelentést a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, amely szerint H. [...] 21. szám alatti helyen két férfi támadta meg.

A helyszínre kiérkező a technikussal együtt megtekintették a helyszínt, ami H. [...] út 29. szám előtti útszakasz. Az úton a technikus vérszenyeződés után, valamint dulakodásra utaló nyom után kutatott. A helyszínen dulakodásra utaló nyom és vérszenyeződés nem volt. A tanúk és a helyszínen lévő személyek által elmondottak tekintendők ezért mérvadónak.

4) A rendőrség mellékelte a lefoglalásról a helyszínen készült jegyzőkönyvet, amelyet 2016. február 26-án, 14 óra 40 perckor folytattak le. A jegyzőkönyv az eljárási cselekmény kezdő és befejező időpontjaként is 14 óra 40 percet jelöl meg.

5) A rendőrség csatolta A. V., mint tanú (sértett) meghallgatásáról 2016. április 6-án, 9 óra 48 perc és 10 óra 55 perc között felvett jegyzőkönyvet, aki a helyszínen előadottakkal egyező tartalmú, a panaszos állítását cáfoló vallomást tett.

A Testület a meghallgatásról felvett jegyzőkönyv teljes terjedelmű ismertetésétől, a folyamatban lévő büntetőeljárás érdekében tekintettel eltekintett.

6) G. N. c. r. ftzls. 2016. február 26-án kelt feljegyzésben rögzítette, hogy a kórháznál érdeklődött A. V. egészségügyi állapota felől, ahol az ügyeletes ápolónő elmondta, hogy A. V. sérülése nyolc napon belüli. Továbbá elmondta, hogy a sérültet hazaengedték a lakására, egyéb információval pedig nem tud szolgálni.

7) A Megyei Kórház 2016. február 26-án kiállított járóbeteg vizsgálati összefoglalója szerint A. V-t a fentebbi napon ismert személy baltával mellkason ütötte. A rendőrség a helyszínen járt, a beteget az OMSZ szállítja az ambulanciára.

A status szerint a mellkas szimmetrikus, a légzőmozgások megtartottak, a tüdők átlégzők, érdes és sejtes légzés. Baloldalon, a hátsó hónaljvonalban a beteg mellkasi fájdalmat panaszol. A has puha, betapintható, kóros rezisztencia nem észlelhető. Egyéb külsérelmi nyom nincs. A mellkas stabil. Nincs respiratorikus dyspnoe. Felületi hámsérülés látható a jobb kéz thenar felett, valamint a bal kéz csukló felett dorsialisan.

A megállapított diagnózis szerint A. V. mellkasa zúzódott tompa tárgyval elkövetett testi sértés következtében, valamint keze és csuklója be nem sorolható sérülést szenvedett.

A beteget megvizsgálták, ellátták és a jövőre nézve különféle javaslatokkal látták el.

8) A. V. sürgősségi röntgen felvételét 2016. február 26-án végezték el, amely vizsgálat során megállapították, hogy a bordák csontos ívén törés nem látható, a rekesz éles szélű, a sinusok szabadok. A tüdők tiszták. Normális tág aorta, a szív nem megnagyobbodott.

9) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a sértett háziorvosa által 2016. február 29-én, 10 óra 50 perckor kiállított látleletet.

A látlelet (nehezen olvasható) tartalmazza a külsérelmi nyomok felsorolását, amely szerint a bal felkar külső oldalán ujjbegyni hámhiány van. Csecsemőtenyéreni véraláfutás a hátsó hónaljárokban. A tarkó bal oldalán ujjbegyni hámhorzsolás van. A bal csukló feszítő oldalon több, pontszerű hámhorzsolás van. A jobb kéz hajlító oldalán, a csuklónál 3 cm-es haránt irányú felszínes seb van. A jobb kézfejen ujjbegyni hámhiány van. Egyéb sérülés nincs.

A gyógyulás várhatóan nyolc napon belül várható.

10) A rendőrség B. I-t, mint tanút 2016. február 26-án, 17 óra 14 perc és 18 óra 5 perc között hallgatta meg, aki a sértett (A. V.) által közölteket erősített meg vallomásában.

A jegyzőkönyv teljes terjedelmű ismertetésétől a Testület a folyamatban lévő büntetőeljárás érdekére tekintettel eltekintett.

12) B. A-t a rendőrség 2016. április 6-án, 8 óra 30 perc és 9 óra 30 perc között hallgatta meg tanúként, aki előadta, hogy a panaszossal mezőgazdaság révén van jó kapcsolatban. Van egy szürke marha ökre és egy magyar tarka bikája és ezek a panaszosnál, az ő tanyáján vannak elhelyezve. Több alkalommal is segít a tanú a panaszosnak a mezőgazdasági munkákban, például a kaszálásban. Van néhány mezőgazdasági gépe is, amelyek a panaszosnál vannak elhelyezve és ezekkel is szokott neki dolgozni. A panaszos gépein van műszaki vizsga és ezekkel tudnak kimenni a közútra. Most is a panaszos hozta őt le a rendőrségre, a kihallgatásra.

Azon a napon, amikor a fenti eset történt kb. reggel 6 órától a lakóhelye közelében lévő K. sörözőbe érkezett, ahol egy jó ideig iszogatót, amely során találkozott a sörözőben két ismerősével (A. V-ral és B. I-nal), velük együtt ivott. Ennek során a tanú kb. három stampedli kisüstit ivott meg, valamint kb. 3 dl vörös bort fogyasztott el, mindezt éhgyomorral. Ettől egy kissé ittas állapotba került. A sörözőben megbeszélte A. V-ral, hogy a lakására felszerelt térfiyelő kamerát be kellene állítani és ő ezt meg tudja csinálni, ezért elmegy hozzá.

Időközben a sörözőbe érkezett a panaszos, a traktorral kapcsolatos kötelező biztosítást akarta a tanúval megbeszélni, ezért a tanú kiment vele a kocsijához, beültek és a tanú lakása elé mentek, ahol a kocsiban ülve kezdték megbeszélni a dolgokat. A tanú egyszer csak azt vette észre, hogy a kocsihoz megy A. V. és B. I. és emlékezete szerint mindketten biciklivel voltak. A tanú a kocsiban ülve annyit látott, hogy valamelyikük megkopogtatta a panaszos felőli oldalon a kocsi ablakát, illetve kiabáltak be neki csúnya szavakat, valamint azt is, hogy „Szállj ki!”. Emlékezete szerint B. I. még a kocsi ajtaját is megnyitotta. Ezután csak annyit látott, hogy a panaszos kiugrik a kocsiból, majd A. V. maga elé tartja a biciklit, a panaszos felé emeli, illetve azt a kezében tartva a panaszos feje felé ütött. Ezután azt látta, hogy a panaszos kezében van egy fejsze, amit a kocsijából vett ki és ezzel ütötte A. V-t. Az biztos, hogy a fejsze lapjával mérte az ütést és azok A. V. hátát érték, azonban pontosan nem tudja megmondani, hogy hányszor ütött a panaszos. Mire a tanú kiszállt a kocsiból akkorra már A. V. a padkán feküdt. A történetet követően bement a panasossal az udvarra, majd ő hívta a rendőrséget.

13) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panasossal szemben 2016. február 26-án, 16 óra 15 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálását és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállítást (bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása) hajtották végre az intézkedők. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panasossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint az intézkedő rendőr szolgálatának teljesítése során bejelentést tett a panaszos segélyhívás (112) módon mobiltelefonszámról a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, amely szerint H. [...] 21. szám alatti helyen két férfi támadta meg. A rendőrök a helyszín felé haladtak, amikor H. Fő úton a panaszos integetve megállította a szolgálati gépkocsit, ezt követően pedig elmondta, hogy szóváltásba került két személlyel, majd a szóváltás átment dulakodásba, aminek a következtében mind a ketten bántalmazták egymást. Ezt követően elmentek H. [...] 21. szám alá, ahol az út szélén feküdt A. V., aki elmondta, hogy a fentebbi napon a panaszos egy baltával bántalmazta őt, amelynek következtében a balta tompa fejével 3-4 esetben a jobb oldalát és a hátát megütötte, aminek következtében zsibbad és fáj az oldala. Ezért a sérülthöz a rendőrök mentőt hívtak a helyszínre, amely 14 óra 29 perckor érkezett meg N. T. vezetésével, aki elmondta, hogy A. V-t további vizsgálatok miatt a Megyei Kórház Traumatológiai Osztályára szállítják. Mivel T. Z. az A. V. által elmondottakat megerősítő információkat hozott a rendőrség tudomására, továbbá a baltával való bántalmazást a panaszos is elismerte, ezért a panaszos bűncselekmény gyanúja végett előállították az Encsi Rendőrkapitányságra.

A panaszos részére az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerinti előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást átadták.

Az előállítás oka 2016. február 26-án, 20 óra 10 perckor szűnt meg, ekkor a panaszos sérülés- és panaszmentesen szabadon bocsátották.

14) A rendőrség mellékelte a panaszos által aláírt előállítás során megtett nyilatkozatát, amelyben kijelentette, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatót az Rtv. 92. § és 93. § alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/kényszerítő eszköz alkalmazásával szemben panasszal kíván élni. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, valamint annak várható időtartamáról a tájékoztatót

szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. Élelmezést nem kért, betegségben szenved (saját kezűleg rávezette a nyilatkozatra a panaszos, hogy magas vérnyomása van), sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült.

A panaszossal szemben az általa elkövetett cselekmény miatt büntető feljelentést tettek.

15) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás jog-és szakszerűnek, valamint az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményekkel harmonizálónak, azaz arányosnak találta a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pont alapján végrehajtott igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján fogatosított átvizsgálást, valamint a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítását.

16) A rendőrségi az előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságát 2016. február 26-án, 16 óra 15 perctől 20 óra 10 percig korlátozta. Ezen időtartam alatt E. [...] út 75/A. szám alatt tartózkodott a panaszos. Aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése nem keletkezett, azonban azzal szemben panasszal kíván élni. Az igazolás alapján a panaszos aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy az igazolás egy példányát átvette.

17) A panaszost, mint gyanúsítottat 2016. február 26-án, 20 óra 10 perc és 20 óra 27 perc között hallgatták meg, amely során aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy megértette a figyelmeztetéseket, a tájékoztatásokat, magát a gyanúsítást, így az ügyvel kapcsolatban az alábbiakat kívánja előadni.

A panaszos nyilatkozott, hogy a gyanúsítással és az előállítással kapcsolatosan panasszal él, felfoghatatlan és érthetetlen a számára, hogy H. őt támadták meg, kitépték az autójából, abból kiráncigálták, majd ketten ököllel megtámadták. Próbált védekezni, amikor erre lehetősége nyílt, ő kért rendőri segítséget, illetve ő menekült el a helyszínről a további bántalmazás elől, újra felhívva a segélyhívó számot, hogy sürgessék meg a rendőrök kiérkezését. Felfoghatatlan és elfogadhatatlan a számára, hogy ennek ellenére a hatóság őt állította elő és őt gyanúsította meg. Ezért a későbbiekben ügyvéd jelenlétében részletes vallomást tesz a hatóság részére.

A nyomozó kérdésére (Meg kívánja-e nevezni az önt megtámadó személyeket?) a panaszos előadta, hogy nem ismeri őket. Csak az egyikőjüket ismeri, de őt is csak látásból.

Majd úgy nyilatkozott, hogy egyelőre nem kíván mást elmondani.

18) P. Z. r. szds. 216. április 8-án kelt jelentésében előadta, hogy adatgyűjtés céljából meghallgatta a BAZ Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság TIK-ba a 112-es segélyhívószámra érkezett bejelentés hangfelvételét, amelyen 2016. február 26-án egy magát, a panaszosnak megnevező személy bejelentését rögzítették.

A hangfelvételek rögzítésének időpontja és annak szó szerinti tartalma az alábbiakban olvasható.

a) Az első hangfelvételt 2016. február 26-án, 14 óra 9 perc 17 másodperckor rögzítették. Hossza 1 perc 22 másodperc.

Segélyhívó Központ: Jó napot kívánok! Segélyhívó Központ.

Panaszos: A rendőrséget kérném.

Segélyhívó Központ: Tessék mondani, mi a probléma!

Panaszos: H-on megtámadtak itt... a milyen utca ez? [...] 29 előtt!

(A háttérben egy fiatalabb férfihang szitkozódik.)

Segélyhívó Központ: És ki támadta meg uram?

(A háttérben férfihangok hallatszanak, akik egymással beszélnek.)

Panaszos: Mit tudom én! Nem ismerem őket, de jó lenne, ha minél hamarabb jönnének!

Segélyhívó Központ: Még mindig ott vannak?

Panaszos: Igen! Hát nem hallja?!

Segélyhívó Központ: Hogy hívják Önt?

Panaszos: Én, XY (panaszos) vagyok.

Segélyhívó Központ: Maradjon, átkapcsolom az ottani rendőröknek! Maradjon Uram! Hányan vannak?

(A háttérben egy férfihang hallatszik – „Normális vagy?”)

Panaszos: Ketten!

(A háttérben három férfi beszélget egymással.)

Segélyhívó Központ: Maradjon, itt lesz a rendőr, maradjon! Megsérült uram? Mentőre van szüksége?

(A háttérben egy férfihang hallható – „Tedd le! Tedd le! Hagyd abba! Mi elmegyünk kocsin!”)

Majd egy másik, erőteljes férfihang hallható – „Baltával támad b*zd meg!”)

Panaszos: Legyen mentő is, mert az egyik...

Segélyhívó Központ: Jó, Ön beszél a rendőrrel, mindjárt visszajön a mellékük, már itt van a rendőr, én értesítem a mentőt!

Panaszos: Jó!

b) A második hangfelvételt 2016. február 26-án, 14 óra 9 perc 55 másodperckor rögzítették. Hossza: 35 másodperc.

Rendőr: Borsod Megyei Rendőrség! Jó napot kívánok!

Segélyhívó Központ: Szervusz! Miskolci HIK-ből kapcsolom a bejelentőt!

Panaszos: Menj innen!

(Háttérben egy férfihang hallható – „Normális vagy b*zd meg?!”)

Rendőr: Megyei Rendőrség! Jó napot kívánok!

Panaszos: Halló, halló?!

Rendőr: Borsod Megyei Rendőrség. Hallom, mondja!

Panaszos: Rendőri intézkedés szeretnék kérni, [...] 29-re, mivel ketten megtámadtak!

Rendőr: Jó, [...] 29.?

Panaszos: Igen!

Rendőr: Jó, küldöm oda a járőrt, H. [...] 29., vissz'hall'!

Panaszos: Viszlát!

c) A harmadik felvételt 2016. február 26-án, 14 óra 13 perc 15 másodperckor rögzítették, amelynek hossza 52 másodperc.

Segélyhívó Központ: Jó napot kívánok! Segélyhívó Központ. Miben segíthetek?

Panaszos: Jó napot kívánok! Az előbb kértem rendőri intézkedést.

Segélyhívó Központ: Igen?

Panaszos: Lehetne gyorsabban, mert az egyik...

Segélyhívó Központ: Uram, elindultak a rendőrök, sőt mentő is elindult!

Panaszos: Jó, mert én most eljöttem a helyszínről. Mert nem akartam..., mert megint meg akartak támadni!

Segélyhívó Központ: De, akkor hol fogják megtalálni Önt a rendőrök?

Panaszos: Hát...ööö...itt vagyok az autóval...ööö, megpróbálok itt maradni, de eljöttem, mert már megint meg akartak támadni!

Segélyhívó Központ: Értem, csak megy a mentő és a rendőr is, akkor figyelje őket jó?! És jelezzen, intsen nekik...

Panaszos: Jó, rendben. Akkor, ööö, jó, megpróbálok oda kimenni a főútra!

Segélyhívó Központ: Mindkettő elindult, jó, úgyhogy intsen nekik akkor...vizontlátásra, vissz'hall'!

Panaszos: Vissz'hall'!

A bejelentést tevő panaszos a telefonálás alatt ziháló hangon beszélt, a háttérben lévő személyek az ott történeteket beszélnek egymással – azonban azt szóról szóra nem lehetett hallani, csak beszédfoszlányokat. A panaszost a bejelentés megtétele során nem éri atrocitás az ott lévő személyek részéről. A 2016. február 26-án, 14 óra 03 perckor tett bejelentés során panaszos továbbra is zihálva beszél, pedig ekkor már a gépjárművel a helyszínt elhagyta, a háttérben más hangot nem lehet hallani.

19) K. N. r. ftörm. 2016. április 7-én készítette el rendőri jelentését, amely szinte szó szerinti egyezést mutat jelen fejezet 3) alpontja alatt ismertetett S. A. c. r. ftzls. 2016. április 7-én kelt rendőri jelentésében rögzítettekkel, így a Testület figyelemmel arra, hogy abban a történeti tényállás megállapítása szempontjából új, releváns információt nem közölnek, így a jelentés ismertetésétől eltekint.

20) R. A. c. r. ftörm. 2016. április 6-án kelt jelentésében előadta, hogy 2016. február 26-án közterületi járőrszolgálatot látott el G. P. B. r. örm. járőrtársával, szolgálati személygépkocsival. 15 óra 30 perc körüli időben egyéb szolgálati feladatuk miatt G. P. B. r. örm. a H. 206-os tagállomáshoz, R. A. c. r. ftörm. pedig az A. 206-os hívójelű tagállomáshoz csatlakozott. A. 206-os hívójelű tagállomáshoz a H. 206-os tagállomás szállította ki, eközben értesült arról, hogy egy bejelentésben intézkednek a kollégák. A helyszínre, azaz a H. [...] 29. számra kikerkezve S. A. r. ftzls. éd K. N. r. ftörm. röviden tájékoztatta az általuk foganatosított intézkedésről, valamint arról, hogy egy fő az E. Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt lett előállítva.

A helyszínre való kikerkezésekor a panaszos a helyszínen tartózkodott, így előállítására innen került sor az E. Rendőrkapitányságra. Az előállítás foganatosításának megkezdésekor a panaszossal közölték, hogy bűncselekmény elkövetésének a gyanúja miatt állítják elő. A panaszos az előállítás során együttműködő magatartást tanúsított, ezért vele szemben nem került sor kényszerítő eszköz használatára. Azonban meg kívánja jegyezni a rendőr, hogy ezen idő alatt a panaszos kioktató hangsúlyban, többször is megjegyezte, hogy nem vele kellene foglalkozni.

Az előállítás befejezését követően az azzal kapcsolatos adminisztrációs feladatokat hajtottak végre.

21) V. I. c. r. ftzls. 2016. április 6-án kelt jelentését vezetői utasításra tett meg, amelyben előadta, hogy a hatóságuknál azért indult büntetőeljárás, mivel a panaszos 2016. február 26-án, 14 óra 7 perckor mobiltelefonszámáról telefonon bejelentést tett a TIK felé, miszerint a telefonálást megelőző időben a H. [...] 21. szám előtti útszakaszon két férfi megtámadta őt.

A panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását V. I. c. r. ftzls. végezte el, amelyet megelőzően az alábbi rendőri intézkedésről kapott érdemi jelentéseket. A történt esemény tekintetében meggyőződött arról, hogy valóban a panaszos tette meg a fenti tartalmú bejelentést. Ezt követően – melyet ismertetett a részére S. A. c. r. ftzls. és K. N. c. r. ftorm. által készített rendőri jelentés – a panaszos a cselekményt követően elhagyta a helyszínt és menetközben a gépkocsijából állította meg a helyszíntre siető fenti megnevezett kollégákat. Ezt követően a H. [...] 21. szám előtti közterületre közlekedett a két kolléga, ahol a panaszos által bántalmazott A. V. az árok parton feküdt sérülten, akihez mentőt volt szükséges kérni és akit el is szállítottak a keletkezett sérülései miatt. Az eljárás során az elsődleges rendőri intézkedés alkalmával meghallgatott tanúk elmondása alapján megállapítást nyert, hogy A. V. a keletkezett sérüléseit oly módon szerezte, hogy a panaszos egy balta lapjával, több alkalommal megütötte őt a felső testén és az oldalán. E végett a panaszos előállítását foganatosította a fent említett két kolléga az E. Rendőrkapitányságra. A panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását megelőzően tanúként hallgatták meg B. I. és T. Z. személyeket, akik vallomásukban úgy nyilatkoztak, hogy látták, amint a panaszos kiszáll a gépkocsijából a fenti lakcím előtti útszakaszon és a kezében lévő balta lapjával több esetben ütést mér A. V. felső testére, aki ettől az árokba esett.

A fentiekre tekintettel, mivel a panaszos megalapozottan gyanúsítható volt a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntett elkövetésével, ezért V. I. c. r. ftzls. elvégezte a panaszos gyanúsítottként való meghallgatását, amely során a panaszos nem nevezett meg olyan szemtanút, aki az ő sérelmére elkövetett bántalmazást támasztotta volna alá, valamint az őt megtámadó személyeket sem tudta megnevezni.

Mivel az elsődleges rendőri intézkedések során a helyszínen megállapítást nyert, hogy a cselekmény idején a panaszos gépjárművében ült B. A., ezért őt a rendőrség tanúként kívánta kihallgatni. B. A. tanúkihallgatására érdemben nem nyílt lehetőség ittas állapota miatt, amelyről az ügyben feljegyzést készítettek, valamint amely tényről alátámasztotta a fentebb említett két kolléga által készített rendőri jelentés tartalma is. A későbbiek során B. A. idézése megtörtént, majd tanúkénti meghallgatását foganatosították.

22) M. J. c. r. törm. vezetői utasítás alapján tette meg a 2016. április 6-án kelt rendőri jelentését, amelyben előadta, hogy a kifogásolt rendőri intézkedés napján forrónyomos szolgálat során utasította őt a szolgálatirányító parancsnok, hogy H. [...] úton egy személyt megtámadott két férfi. A sérültet már az OMSZ munkatársai elszállították a Megyei Kórházba.

A helyszíntre kiérkezve S. A. r. ftzls. és K. N. r. ftorm. fogadták, akik elmondták neki, hogy a kiérkezésükkor az úttesten találtak egy férfit (A. V.), aki elmondta, hogy a panaszos egy

kisbaltával bántalmazta őt. A férfinek fájdalmai voltak, ezért mentőt hívtak hozzá és elszállították a Megyei Kórházba. A helyszínen jelen lévő S. A. r. ftzls. közölte, hogy a panaszostól lefoglaltak egy db. kisbaltát, jegyzőkönyv ellenében.

A helyszínen jelen lévő panaszost szóban hallgatta meg M. J. c. r. törm., amely során elmondta, hogy őt saját tulajdonú gépjárművéből rángatták ki és többször megütötték. Elmondta, hogy ő védekezésképpen többször is megütötte A. V. hátát. A panaszoson láthatólag horzsolásos sérülések voltak.

A helyszínen jelen lévő B. A-t szóban hallgatta meg, aki érezhetően és láthatóan ittas állapotban volt. Egyértelmű választ tőle nem sikerült semmilyen kérdésére sem kapnia. A hozzá irányuló kérdésekre, hogy mi történt nem tudott válaszolni.

A helyszínen lévő B. I-t is szóban meghallgatta, aki elmondta, hogy odamentek az unokaöccsével (A. V.) a panaszos járművéhez. Kinyitotta a panaszos gépjárművének a vezető oldali ajtaját és szóvá tette, hogy mit keres megint B. A-nál. Szóváltás alakult ki közöttük, mire a panaszos kiszállt a gépjárműből és az unokaöccsét egy kisbaltával ütni kezdte. Elmondta, hogy megpróbált az unokaöccsén segíteni, de nem tudott.

A helyszínen S. A. r. ftzls. közölte, hogy adatgyűjtést végeztek, amely során egy személy elmondta, hogy az egész eseménysort kb. 20 méterről látta. A személy a részükre előadta, hogy látta és hallotta, hogy a panaszos, A. V. és B. I. hangosan veszekednek, amelynek hatására a panaszos kiszállt a kocsijából és valamivel ütlegelni kezdte A. V-t. Azt is látta, hogy A. V. és B. I. nem bántotta a panaszost. A személy egyik fél rokonságához sem tartozik.

A helyszínen kint lévő rendőr kollégák és a helyszínen tartózkodó személyek elmondása alapján a panaszost előállították az Encs Rendőrkapitányságra, valamint a továbbiakban B. A., B. I. és T. Z. személyek is tanúkihallgatás végett beszállításra kerültek az E. Rendőrkapitányságra.

Ezután a továbbiakban a helyszínen jelen lévő bűnügyi technikussal szemrevételezte M. J. c. r. törm. a helyszínt, de a helyszín közvetlen és távolabbi környezetében sem találtak dulakodásra utaló nyomot. A továbbiakban pedig az E. Rendőrkapitányságon tanúként hallgatta ki B. I-t, aki a már részére a helyszínen elmondottakat mondta el ismételt.

23) S. A. c. r. ftzls. 2016. április 9-én kelt jelentéséből a Testület az új érdemi információkat emeli ki a történeti tényállás oldaláról az ismétlések elkerülése érdekében.

S. A. c. r. ftzls. a helyszínre érkezve a bejelentéssel kapcsolatos tájékozódás és adatgyűjtés során a TIK ügyeletesét, a szolgálatirányító parancsnokot, valamint a forrányomos csoport tagjait folyamatosan tájékoztatta a beszerzett információkról. A helyszínen tartózkodó személyek elmondása alapján a forrányomos csoport tagjaival történt egyeztetést követően állították elő a panaszost az E. Rendőrkapitányságra felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntett gyanúja miatt. Az előállítást S. A. c. r. ftzls. végezte, amely során közölte a panaszossal, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt állítják elő. A panaszos az intézkedés során végig együttműködő magatartást tanúsított, nyugodtan viselkedett, szökésétől, támadásától, ellenszegülésétől nem kellett tartani, ezért vele szemben kényszerítő eszköz használatára nem került sor. Ezt követően indultak el a szolgálati személygépjármű

felé, ahol átvizsgálta a panaszos ruházatát, majd a rendőri felszólításra önként beült a gépjárműbe. A forrónyomos csoport vezetőjének utasítására az ügyben érintett személyek, tanúk mindegyikének az E. Rendőrkapitányságra való szállítása szükséges volt tanúként történő kihallgatásuk foganatosítása érdekében. B. I. és T. Z. szállításáról T. K. c. r. ftzls és P. Cs. r. ftörm. gondoskodtak. A helyszínen tett nyilatkozatuk alapján ők a sérült, bántalmazott személy (A. V.) elmondását támasztották alá. B. A. velük egy autóban való szállítása, aki hiányosan is, de velük ellentétben a panaszos mellett foglalt állást nem volt célszerű a nyomozás érdekeire tekintettel. Más szolgálati jármű nem állt rendelkezésre, ezért B. A. szállításáról szintén S. A. c. r. ftzls. gondoskodott. A döntés előzménye volt, hogy a panaszos és B. A. régóta jó barátok, együtt gazdálkodnak. Az esemény idején is együtt tartózkodtak a panaszos autójában, volt lehetőségük egymással kommunikálni a panaszos helyszínről való távozásáig. B. A. a helyszínen ittasságából adódóan hiányosan nyilatkozott, de nyilatkozata eleve a panaszos mellett foglalt állást. A panaszos továbbra is együttműködő magatartást tanúsított, nyugodtan viselkedett, a kapott szóbeli utasításokat maradéktalanul betartotta. Szökésétől, támadásától, ellenszegülésétől nem kellett tartani. A közös szállítás egyik személy biztonságát, érdekét sem veszélyeztette. Még mielőtt B. A. szállításához új egységet szeretett volna kérni S. A. c. r. ftzls. mindketten egymástól függetlenül önállóan kijelentették, hogy az ellen nincs kifogásuk, hogy egy autóval jussanak el az Encs Rendőrkapitányságra, nem jelent problémát a számukra, csak haladjanak. A gépjárműbe való beszállás előtt mindkét személy figyelmét külön felhívta a rendőr arra, hogy a bejelentés tárgyát képező eseményről egymással nem kommunikálhatnak, egymáshoz nem szólhatnak, jelzést nem adhatnak, amit megértettek. Körzeti megbízottként mindkét személy habitusát, viselkedési szokásait jól ismeri a rendőr, ezért számítani lehetett arra, hogy ezen utasítását komolyan fogják venni, azt maradéktalanul be fogják tartani. Ezután szállt be a gépjárműbe önként B. A.

A szolgálati személygépjárművet K. N. r. ftörm. vezette, S. A. c. r. ftzls. a jobb első ülésen ült, R. A. r. ftörm. a gépkocsi hátsó ülésén, bal hátul, a vezető mögött, középen a panaszos, jobb hátul pedig B. A. A panaszos így annak ellenére, hogy együttműködést tanúsított, végig rendőri felügyelet alatt állt. Mind a ketten az út során maradéktalanul betartották a rendőri utasításokat, nem váltottak az eseményről szót, jelzést nem adtak egymásnak. Az Encs Rendőrkapitányságra érkezésig a panaszos előállító helyiségben való elhelyezéséig az előállítás biztonságos végrehajtását, illetve a nyomozás eredményét befolyásoló vagy veszélyeztető kísérlet vagy esemény nem történt. Emlékezete szerint a közös szállítás tényéről az E. Rendőrkapitányság szolgálatirányítójának nem volt tudomása. Az előállítás során személyi sérülés, anyagi kár nem keletkezett.

A panaszos előállító helyiségben való elhelyezését S. A. c. r. ftzls. vezette, ahogyan a letéti tárgyainak az átvételét is és az ehhez kapcsolódó dokumentációt. A rendkívüli őri feladatokat emlékezete szerint R. A. r. ftörm. látta el. Az előállítás során a panaszos tudomása szerint senkivel nem érintkezett, nem váltott szót az eseménnyel kapcsolatban. A személyi szabadságot korlátozó intézkedésről R. A. r. ftörm. készített jelentést. Az ehhez kapcsolódó nyilatkozat S. A. c. r. ftzls. közreműködésével készült, még a kihallgatásának a foganatosítása előtt. A panaszos a rendőr jelenlétében nyilatkozta, hogy az előállítás módja ellen semmi kifogása, panasza nincs, kijelentette, hogy korrekten jártak el vele szemben az egész intézkedés ideje alatt, annak elejétől a végéig. Az előállítás ténye miatt viszont jelezte, hogy panasszal él és szükségesnek tartotta a nyilatkozatra rávezetni, hogy magas vérnyomása van. Azt sérelmezte, hogy miért őt állították elő, amikor az elmondása szerint őt támadták meg és ő csak védekezett a kisbaltával, sőt a bejelentést is ő tette, ő kérte a rendőri intézkedést. Az ennek megfelelően kitöltött nyilatkozatot aláírta. Ezt követően került sor azonnal az intézkedés parancsnoki véleményezésére, amit az E. Rendőrkapitányság szolgálatirányítója

végzett. S. A. c. r. ftzls. tájékoztatta, hogy a panaszos az előállítás ténye miatt panasszal élt. A helyszínen tett intézkedésről készült rendőri jelentést, valamint a személyi szabadság korlátozásáról készített jelentést ezt követően átadta a rendőr a forrónyomos csoportnak, egyben megadta a tájékoztatást a panaszos által addig tett panaszokról mind a lefoglalást, mind az előállítás tényét illetően. Ezt követően a forrónyomos csoport részére további segítséget nem kellett adnia, tevékenységét befejezte az E. Rendőrkapitányságon és távozott a Sz. Rendőrörsre. A panaszos kihallgatása ekkor még nem volt fogatosítva és B. A-é sem, a szabadon bocsátást nem ő hajtotta végre.

24) R. A. c. r. ftörm. 2016. április 10-én megtett jelentése szinte szó szerinti egyezést mutat az előző alpontban S. A. c. r. ftzls. által készített jelentéssel, így annak részletes ismertetésétől a Testület, az ismétlések elkerülése érdekében eltekint.

25) K. N. r. ftörm. 2016. április 9-én készített jelentésében a 23) alpontban ismertetett jelentésben közölt, a panaszos kapitányságra történő szállításának körülményeit részletezi. Figyelemmel arra, hogy S. A. c. r. ftzls. által előadottakkal egyező tartalmú jelentést készített K. N. r. ftörm., így annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint az ismétlések elkerülése érdekében.

26) Végezetül a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a kapitányságon megindult panaszjelzés felfüggesztéséről 2016. április 11-én kelt kapitányságvezetői határozatot, amely rendelkező részében a kapitányságvezető úgy határozott, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) és (7) bekezdésében foglaltakra, valamint az Rtv. 93. § (3) bekezdésében rögzítettekre figyelemmel a Testület értesítésének kézhezvételéig a rendőrségen megindult panaszjelzést felfüggeszti.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy a hatásköri szabályai a sérelmezett események vizsgálatát mennyiben teszik lehetővé.

A panaszos kifogásolta, hogy vele szemben a rendőrség olyan cselekmény miatt fogatosított intézkedést, amelyet egyébként nem követett el, hiszen véleménye szerint ő csak védekezett a kisbaltával, míg a két férfi rátámadott, ezért is hívta ki a rendőrséget. Álláspontja szerint teljesen érthetetlen és felháborító az, hogy olyan cselekmény elkövetésével gyanúsították meg, amelyet el sem követett. Sőt, azt is sérelmezte, hogy a rendőrség az intézkedés napján tanúként nem hallgatta ki azt a személyt, akivel a gépjárműben beszélgetett, míg olyan személyeket is bevitték kihallgatásra, akik a helyszínen sem tartózkodtak.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

Ez alapján a Testület nem vizsgálhatja meg azt, hogy a panaszos valóban elkövette-e a terhére rótt cselekményt, amely alapján vele szemben eljárás indult, így nem foglalhat állást a panaszos bűnösségének kérdésében. A gyanúsítással szemben a Be. 195. § (1) bekezdése biztosítja a jogorvoslati lehetőséget a gyanúsítással szembeni panasz jogintézménye útján.

A fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a Testület szintén hatáskörének hiányában nem vizsgálhatta meg a tanú kihallgatásokra vonatkozó panaszosi kifogást, hiszen a rendőrség által végrehajtott kihallgatások a Be. szerinti nyomozási cselekménynek minősülnek, amellyel szemben a Be. már hivatkozott rendelkezése biztosít jogorvoslati lehetőséget, amely elbírálására a rendőrség nyomozási tevékenysége felett törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség jogosult.

A fentiekben ismertetett szabályokra tekintettel a Testület hatáskörének hiányában nem vizsgálhatta meg azt, hogy a panaszos valóban megvalósított-e bűncselekményt, avagy

sem; továbbá nem vizsgálhatta meg azt a panaszosi kifogást sem, hogy a rendőrség miért azon személyeket hallgatta ki tanúként, akiket meghallgatott.

IV.

A Testület eljárásában azonban megvizsgálhatta a panaszos előállítását.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezete IV. cikkének (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos előállítása vonatkozásában az alábbi álláspontra helyezkedett.

a) A jogalap vonatkozásában az alábbi következtetésre jutott a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján, a vele szemben felmerült Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntett megalapozott gyanúja miatt állították elő az Encsi Rendőrkapitányságra, mert szükségessé vált a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatása.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Az elkövetés helyszínen előadott tényelőadások, a lefoglalt elkövetési eszköz, a helyszínen talált sérült személy a rendőrökben folyamatosan erősítették a gyanút tekintetben, hogy a panaszos elkövethette a Btk. 339. § (1) bekezdés (2) bekezdés d) pontjában tilalmazott bűncselekményt. A Btk. hivatkozott szakasza értelmében ugyanis, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ha a garázdaságot felfegyverkezve követik el.

Ezen a ponton a Testület szükségesnek tartja, hogy utaljon töretlen gyakorlatára, amely szerint a bűncselekmény gyanúját a panasz eljárásban kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntetőeljárást lefolytató hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, akkor, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

Így a fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a gyanúnak az adott intézkedéshez szükséges foka – amely a gyanúsításhoz szükséges megalapozott gyanúnál alacsonyabb szintű gyanú – fennállt-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésre álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a

megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapíthatja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Testület véleménye szerint az előállítás okaként meghatározott rendőri vélemény, amely a panaszos által bűncselekmény elkövetésére vonatkozott nem volt megalapozatlan. Habár a panaszos tett a rendőrségre telefonon keresztül bejelentést, amelyben arra hivatkozással kért rendőri intézkedést, hogy rátámadtak, így a rendőrség oldalán mindenféleképpen az Rtv. 13. § alapján fennállt az intézkedési kötelezettség, hogy kivonuljon a helyszínre és meggyőződjön a bejelentésben foglaltak valóságáról. Ezen a ponton a rendőrség még abban a tudatban kezdett intézkedni, hogy a panaszos lehet a sértettje valamely bűncselekmény elkövetésének. Azonban, amikor a rendőrök – az intézkedési kötelezettségüknek eleget téve – a panaszos kíséretében az elkövetés helyszínére érkeztek elsődlegesen azt tapasztalták, hogy egy személy a földön fekszik, megsérült, fájdalmai vannak. E tekintetben meggyőződtek arról a helyszíni tényelődások alapján, hogy a sérüléseit a panaszos okozta. Ezen a ponton a rendőrökben felmerülhetett a gyanú tekintetben, hogy a panaszos még sem sértett, hanem talán elkövető. A sértett tényelődása, a részletes történeti tényelődás ismertetése tovább erősítette a panaszos potenciális elkövetői minőségét, amelyet tulajdonképpen a helyszíni panaszosi nyilatkozat is alátámasztott, hiszen abban a panaszos előadta, hogy valóban egy kisbaltával bántalmazta a sérült személyt. Ennek indokaként azonban azt adta elő a helyszínen, hogy ez pusztán önvédelem volt. A sértett és a nagybátyja egybehangzóan a rendőrök tudomására hozták, hogy a panaszos támadt rá kisbaltával a megsérült személyre. Egy további tanú, aki az eseményektől kb. 20 méterre tartózkodott nem látta a konfliktus kezdetét, hanem pusztán kiabálást hallott és ezt követően annyit látott, hogy a panaszos baltával bántalmazza a sérült személyt, aki megpróbál védekezni, egy biciklit tol maga elé, majd a panaszos elé dobja. A kiabálásokat a közelben focizó kiskorú és fiatalok is megerősítették. Azonban a panaszossal tartózkodó személy, akivel a panaszos az autóban ült erős fokú ittassága miatt érdemi információkat nem tudott a rendőrség tudomására hozni, őt később sikerült érdemben meghallgatni a rendőröknek.

Így figyelemmel arra, hogy a panaszossal szemben három személy terhelő információkat hozott a rendőrség tudomására, a rendőrök megtalálták az elkövetési eszközt (kisbaltát), amelyet a panaszos rendőri felszólításra át is adott a rendőröknek, amelyet lefoglalási jegyzőkönyv ellenében le is foglaltak, valamint a rendőrség a helyszínen egy sérült személyt talált, akihez mentőt is hívni kellett (kórházba szállították, ahol megállapították, hogy nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett), így a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszossal szemben, a helyszínen felmerülhetett bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, így a rendőrség által hivatkozott előállítási jogalapot [Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pont] elfogadta a panaszos előállításának jogalapjául. A Testület véleménye szerint, a kellő jogalap birtokában foganatosított előállítás nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

Erre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítása kapcsán.

b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – vagyis ha az intézkedés alá vont személyt érintő gyanú fennáll – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a

Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni.

Az Rtv. 15. §-a ugyanis kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül pedig azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Jelen alponthan tehát a Testület azt vizsgálta meg, hogy az elérni kívánt cél arányban állt-e a jogkorlátozás mértékével, nem lehetett-e elérni kevésbé jogkorlátozó módon azt, hogy a panaszost gyanúsítottként meghallgassák, illetőleg egyéb érdemi cselekményeket hajtsanak végre a sikeres, eredményes nyomozás lefolytatása érdekében.

A Testület véleménye szerint a panaszos Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján történő előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének, így az nem sértette a panaszos személyi szabadságát. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút a helyszínen, a rendelkezésre álló eszközökkel nem lehetett teljesen tisztázni (gyengíteni, megerősíteni, vagy akár kizárni), így mindenféleképpen indokolt volt további cselekmények elvégzése a nyomozati, bűnüldözői érdekre figyelemmel. A Testület szerint a panaszos gyanúsítottként való meghallgatását, valamint az egyes tanú meghallgatásokat a helyszínen nem, hanem a kapitányság épületében lehetett hitelesen, mindenféle külső befolyástól mentesen végrehajtani.

Mindezekre tekintettel a Testület a panaszos előállítását arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint nem sérült a személyi szabadsághoz való joga.

c) A Testület a panaszos előállításának időtartama kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

A rendőrség tájékoztatása szerint, a csatolt előállítás idejéről szóló igazolás szerint a panaszos személyi szabadságát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján 2016. február 26-án, 16 óra 15 perc és 20 óra 10 perc között korlátozták, azaz összesen 3 óra 55 percen keresztül.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely

szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. Erre figyelemmel a Testület következetes gyakorlata alapján az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől, azaz a konkrét jogkorlátozás kezdetétől vizsgálja, így az eseménysorozat kezdő időpontja a rendőrök helyszínre történő kiérkezésétől számítandó, azaz ténylegesen 14 óra 19 perctől.

A panaszos által tett két telefonos bejelentés (első: 14 óra 7 perc, második: 14 óra 13 perc) hatására a rendőrök – a dokumentációk tanúsága szerint – 14 óra 19 perckor érkeztek meg a bejelentés, így a bűncselekmény elkövetésének a helyszínére. A helyszínen találtak egy sérült személyt, akinek a sérülései mértékéről meggyőződtek, hozzá mentőt hívtak, a mentő kiérkezéséig ezt a személyt meghallgatták. Az általa elmondottak fényében, miután a sérültet a mentő elszállította adatgyűjtést és tanúkutatást végeztek, amely során összesen négy személyt (köztük a panaszost) részletesen meghallgatták. A panaszostól 14 óra 40 perckor lefoglaltak jegyzőkönyv ellenében egy kisbaltát. A helyszínre időközben (ismeretlen időpontban) megérkezett a forrónyomos csoport. Ezt követően határoztak a panaszos rendőrkapitányságra történő előállítása felől, valamint a tanúk kapitányságra való szállítása érdekében (két fő). 16 óra 15 perckor igazoltatták a panaszost, átvizsgálták, majd beültették a szolgálati gépjárműbe és az Encs Rendőrkapitányságra szállították a két tanúval együtt. A GoogleMaps program szerint az autót kb. 20 percet vehetett igénybe. Amint megérkeztek a kapitányságra (kb. 16 óra 30 perc és 17 óra közötti időben) a panaszost elhelyezték az előállító helyiségben, a nála lévő tárgyakat letétezték, elvégezték a szükséges adminisztrációkat (jelentésírás, igazolások és dokumentációk elkészítése, amely kb. 1 órát vehetett igénybe), majd tanúmeghallgatásokat fogantatosították. B. I-t 17 óra 14 perc és 18 óra 5 perc között hallgatták meg, míg T. Z-t 17 óra 59 perc és 18 óra 20 perc között. Eközben a panaszossal szemben elvégezték a fentebb ismertetett cselekményeket. Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a panaszost 20 óra 10 perckor szabadon bocsátották és csak ezt követően hallgatták meg gyanúsítottként 20 óra 10 perc és 20 óra 27 perc között. Azonban a panaszos a kapitányság épületét ténylegesen 20 óra 27 perc után hagyhatta el, így erre figyelemmel a panaszos előállításának záróidőpontja a jogkorlátozás befejezésének időpontjáig számítandó, így az helyesen 20 óra 27 perc.

A fentebbi időpontok tükrében a panaszos előállításának időtartama így helyesen 14 óra 19 perctől 20 óra 27 percgig, azaz összesen 7 óra 8 percen keresztül tartott. A Testület véleménye szerint a helyszínen tapasztalt körülmények (sérült személy meghallgatása és intézkedés sérüléseinek ellátása iránt, a helyszínen tartózkodók meghallgatása, a panaszossal együtt tartózkodó erősen ittas személy meghallgatásának a megkísérlése, adatgyűjtés, további tanúkutatás, lefoglalás) valamint a kapitányságon történtek (két személy tanúkenti kihallgatása, a panaszos gyanúsítottként való meghallgatása, adminisztratív feladatok ellátása, a panaszos birtokában lévő tárgyak letétezése) valóban hosszú időt igénybe vevő feladatok. A Testület megítélése szerint a helyszíni intézkedés során a panaszos és a rendőrség között a rendőri interakció folyamatos volt, míg a kapitányság épületében fogantatosított intézkedések között volt holtidő. A Testület kalkulációja szerint kb. másfél, két óra lehetett az az időtartam, amely alatt a panaszossal szemben érdemi cselekményeket a rendőrség a kapitányság épületében nem hajtott végre. Ezt szakította meg a gyanúsítottkénti meghallgatása, majd a szabadon bocsátása. A Testület véleménye szerint ez az időtartam nem állta ki az arányosság próbáját, hiszen a jogkorlátozás mértéke (időbeli tartama) az elérni kívánt céllal nem állt arányban. A Testület megállapítása szerint az előállítás időtartama szükségtelenül,

aránytalanul és indokolatlanul hosszú volt, amely során a panaszosnak indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul kellett volna várnia arra, hogy vele szemben érdemi cselekményt hajtsanak végre.

A Testület az elvégzett vizsgálat alapján megállapította, hogy a rendőrség nem tartotta be az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményét az előállítás időtartama kapcsán, így erre tekintettel a Testület álláspontja szerint a sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás időtartama kapcsán.

Ezzel párhuzamosan a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét is megállapította az előállítás idejéről szóló igazolás téves, hibás, a valóságot nem tükröző kitöltése, kiállítása kapcsán.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszos előállításához az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja kellő jogalapul szolgált, így erre figyelemmel nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Testület véleménye szerint az előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányosság követelményének, így etekintetben sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga. Végezetül a Testület az előállítás időtartamát szükségtelenül, indokolatlanul és aránytalanul hosszúnak találta, így az nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, így véleménye szerint sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az előállítás idejéről szóló igazolás hibás, a valóságot nem tükröző adatokkal való kitöltése kapcsán pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg.

VI.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2016. június 2.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag